

بداهه‌پردازی در موسیقی دستگاهی ایران و ارتباط آن با شخصیت اجتماعی بدهه‌پرداز

محمود بالاندہ*

۱۳

چکیده

تحقیق حاضر به مطالعه نسبت کُنش‌های اجتماعی و رفتار نوازنده یا خواننده موسیقی با کیفیت و چگونگی بدهه‌پردازی او در حوزه موسیقی می‌پردازد. بدین منظور با بهره‌گیری از روش تحلیلی و مطالعه میدانی، دیدگاه دو گروه از پرسش‌شوندگان را در قالب دو جامعه آماری مجزا بررسی کرده است. نمونه آماری اول، شامل مدرسین و استادان مطرح موسیقی در دهه‌های ۶۰ و ۹۰ شمسی است که با بهره‌گیری از نتایج پرسشنامه یک به رفتارشناسی نوازنده از منظر خود شخص پرداخته است. نمونه آماری دوم، شامل دانشجویان دانشکده موسیقی و هنرجویان کلاس‌های آزاد موسیقی بوده که به‌وسیله پرسشنامه دو کُنش‌های اجتماعی و رفتار نوازنده‌گان موسیقی را از منظر شاگردان و دانشجویان آن مطالعه کرده است.

پژوهش حاضر به دنبال تأیید این فرضیه است که بدهه‌پردازی، هنری ذاتی است و وابستگی شایان توجهی به ویژگی‌های شخصیتی نوازنده و خواننده موسیقی دارد. تجزیه و تحلیل و مقایسه پاسخ‌های دو نمونه آماری مورب‌بیث مشخص نمود که کُنش‌های اجتماعی، رفتار بدهه‌پرداز موسیقی، ادبیات گفتاری و همسان‌سازی اجتماعی بدهه‌پرداز، ارتباط معناداری با کیفیت و نحوه پردازش بدهه نوازنده و خواننده موسیقی دارد. همچنین تحلیل یافته‌های نمونه آماری مشخص نمود، تفاوت معناداری بین ویژگی‌های شخصیتی بدهه‌پردازان با گروه‌نوازان موسیقی وجود داشته و در آموزش موسیقی علاوه بر آموزش فنون عمومی نوازنده‌گی هنرجویان موسیقی با توجه به ویژگی‌های شخصیتی و توانمندی ذاتی شان می‌بایست به دو گروه، تکنوازان و گروه نوازان تفکیک شده و هر گروه روند آموزش ویژه‌ای را طی نماید. هدف اصلی هم، شناساندن رابطه رفتار اجتماعی بدهه‌پرداز با توانایی خلقِ درزمان واقعی موسیقی و به‌کارگیری آن در روند آموزش علمی هنرجویان و دانشجویان موسیقی است.

کلیدواژگان: بدهه‌پردازی، رفتارشناسی، کُنش‌های اجتماعی، موسیقی بدهه.

مقدمه

شخصیت، مجموعه‌ای سازمان‌یافته و واحدی متشکل از خصوصیات نسبتاً پایدار و دائم است که روی هم رفته یک فرد را از دیگری تمایز می‌سازد و محور اصلی بحث در زمینه‌هایی مانند یادگیری، انگیزش، ادراک، تفکر، عواطف و احساسات، هوش و مواردی ازین قبیل است. ازسوی دیگر، در مطالعه بیماری‌های روانی، شخصیت نقشی محوری و اساسی ایفا می‌کند. در رابطه با جایگاه و اهمیت شخصیت در علم روان‌شناسی گفته شده که شخصیت مانند دیگی است که تمام مواد و مخلفات روان‌شناسی در آن پخته می‌شود (شاملو، ۱۳۷۵: ۱۰).

روان‌شناسان در بحث شخصیت، بیش از هرچیز به تفاوت های فردی توجه دارند؛ ویزگی‌هایی که یک فرد از فرد دیگر متمايز می‌کند. با این حال شخصیت، الگوهای معینی از رفتار و شیوه‌های تفکر است که نحوه سازگاری شخص را با محیط تعیین می‌کند. شخصیت فرد شامل شخصیت اجتماعی و خصوصی اöst. رفتار، آن قسمتی که دیگران از شخص می‌بینند و می‌شنوند، شخصیت اجتماعی و تفکرات، تخلیقات و تجارتی که شخص نمی‌خواهد دیگران را در آن سهیم کند، شخصیت خصوصی وی را تشکیل می‌دهد (اتکینسون، ۱۳۷۵: ۷۴).

کنش‌های اجتماعی و رفتار هر فرد متأثر از مجموعه خصائص باطنی و محیط اجتماعی پیرامون اوست. اعمال و رفتار بیرونی و عملکرد هر شخص در حوزه اجتماع هم، معلول خصوصیات ذاتی و ذهنی وی است. نوازنگی و اجرای موسیقی نیز به عنوان نوعی عملکرد بیرونی انسان، متأثر از خصوصیات باطنی و شخصیت سازمان‌یافته نوازنده است. پژوهش حاضر دریی کشف رابطه بین شخصیت درونی، اخلاقیات و رفتار اجتماعی موسیقی دان با کیفیت و نحوه پیدایش بداهه‌پردازی اوست که فرضیه اصلی را شکل می‌دهد.

پیشینه پژوهش

در فصلنامه "ماهور" (۱۳۸۶)، به طور ویژه به مبحث بداهه‌پردازی در بستر موسیقی دستگاهی ایران پرداخته شده که مقاله‌های منیک براندیلی^۱، "بداهه‌نوازی" و لرتاب برنار特^۲، "بداهه‌پردازی: چهارده تعریف" و همچنین برونو نتل^۳، "بداهه‌پردازی مفاهیم و سنت‌ها" از آن جمله‌اند. علی حاجی ملاعلی (۱۳۹۰) نیز در "از بداهه‌پردازی تا اجرا" درباره بداهه‌پردازی در حوزه هنر نمایش بحث کرده است. نگارنده پژوهش حاضر نیز سال ۱۳۸۹، راهنمایی گلناز خلیلی "تأثیرپذیری هنر بداهه‌پردازی از شخصیت نوازنده" را بر عهده داشته که بنیان اولیه این پژوهش مبتنی بر

یافته‌های اولیه رساله مذکور شکل گرفته است. همچنین آزاده‌فر (۱۳۹۱) در کتاب "اقتصاد در موسیقی" به مطالعه میدانی از نمونه‌آماری مشابه با این پژوهش، به منظور شناسایی گونه‌های رایج عرصه موسیقی رسمی ایران از جمله تک‌نوازی و بداهه‌نوازی پرداخته است.

روش پژوهش

این تحقیق با روش میدانی انجام شده است. روش مذکور، در بردارنده تدوین پرسش‌نامه و آمارسنجی از نمونه‌آماری مدرسین و استادان مطرح‌دهه‌های ۶۰ تا ۹۰ شمسی در حوزه موسیقی کلاسیک ایران و دانشجویان دانشکده موسیقی و هنرجویان کلاس‌های آزاد این استادان در شهر تهران طی سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۱ بود.^۴

پرسش‌نامه‌های تدوین شده دو نمونه مجزا است که دو نمونه‌آماری تفکیک شده را مطالعه می‌کند. این آمارسنجی به روش تصادفی و پرسش‌نگری از نمونه‌ای از جامعه آماری مذکور انجام می‌گیرد. نحوه تدوین سؤالات پرسش‌نامه یک، به شناسایی طرز تلقی مجری موسیقی از خود و محیط پیرامون خود معطوف شده است. سؤالات پرسش‌نامه دوم ما را به شناسایی رفتار اجتماعی بداهه‌نواز از منظر جامعه پیرامون وی من جمله دانشجویان و هنرجویان موسیقی رهمنمون می‌سازد.

تیپ‌های شخصیتی و شغل

تیپ‌ها نشانگر ماحصل عادی رشد در یک فرهنگ خاص هستند و به نوع خاصی از شخصیت و تجربه شخصی مرتبط می‌شوند. تیپ‌های شخصیتی عبارت‌اند از: واقع‌گرا، جستجوگرا، هنری، اجتماعی، متهور و قراردادی. انتخاب یک حرفة منعکس کننده انگیزش، دانش، شخصیت و توانایی فرد است. مشاغل پیش از آنکه دسته‌ای از مهارت‌ها و وظائف یا کارهای مجزا را نشان دهند، یک شیوه زندگی را منعکس می‌کنند. با توجه به تیپ شخصیت افراد، می‌توان بخش عمده‌ای از رفتار آنها را پیش‌بینی کرد. البته رفتار آدمی هم به شخصیت و هم به محیطی که شخص در آن زندگی می‌کند بستگی دارد، تیپ‌های شخصیت را باید با اطلاعات محیطی شخص تکمیل کرد. تجربیات و وراثت خاص یک هنرمند به فعالیت‌هایی منجر می‌شود که اشکال و محصولات هنری را خلق می‌نمایند. این افراد خود را مبتکر، ابرازگرا، شهودی، مستقل، دارای توانایی در سایر زمینه‌های هنری و از این دست می‌دانند (هالند، ۱۳۷۶: ۷۰ و ۴۷).

مطالعه و تحقیق درباره شخصیت، فواید بسیاری دارد. این فواید می‌تواند در زمینه‌های روابط اجتماعی، تربیت کودکان،

هنر بدهاهه‌پردازی

واژه بدهاهه به معنی ناگاه درآمدن و بی‌درنگ سخن‌گفتن است (فرهنگ عمید، ۱۳۷۵: ذیل واژه بدهاهه) و بدهاهه‌پرداز کسی است که بدون مقدمه، اثری هنری اعم از شعر، موسیقی، نقاشی و همانند آن را خلق می‌کند (فرهنگ معین، ۱۳۵۳: ذیل واژه بدهاهه). هنر، بدهاهه‌پردازی درواقع نمود ببرونی و عملی خلاقیت هنرمند است. هنرمند در شرایط خلاقه با رعایت دو اصل آزادی عمل و پابیندی به اصول، همزمان بدهاهه‌پردازی نیز می‌کند. وظیفه هنرمند شناخت و پیگیری تکانه‌های خلاق و اساس خلاقیت و بدهاهه‌پردازی ایجاد شرایطی برای بروز و جهت‌دهی این تکانه‌های خلاق است. توصیه نویسنده‌گان برای فرایند خلاق چنین است: راههایی را پیدا کنید تا خود برانگیخته شوید (ظہور)، سپس هر ایده‌ای را که به ذهن‌تان خطور می‌کند بیرون بریزید (بروز)، بدون آنکه آن را ارزشیابی کنید، بعدها برای ارزشیابی وقت هست (درک). تولید ایده را از ارزشیابی ایده جدا کنید (Kenn, 2007:35).

عموماً نوع بدهاهه‌پردازی مطرح است: ۱. بدهاهه‌پردازی در تمرین ۲. بدهاهه‌پردازی در اجرا. هنرمندان در تمرین بدهاهه‌پردازی براساس اصول هنر خود، شیوه‌های گوناگون اجرایی را ازمون می‌کنند و بهترین را بر می‌گزینند. این بهینه‌گرینی در هنرهای گوناگون متفاوت است. هنرمند نقاش با اتودها و آرمون و خطاهای مستمر ایده‌های خود را بدهاهه‌پردازی می‌کند و نویسنده به گمانه‌زنی چگونگی چیدمان عنصر داستان و وقایع و روابط شخصیت‌ها می‌پردازد. نوع دیگری از بدهاهه‌پردازی مطرح است که ویژه هنرهای اجرایی مانند تئاتر و موسیقی و رقص است. این نوع بدهاهه‌پردازی علاوه‌بر اینکه ویژگی‌های نوع نخست را دربردارد، در اجراز بدهاهه‌پردازی استفاده کرده و در شرایط اجرایی خاص با حضور تماساگران به بدهاهه‌پردازی می‌پردازد (حاجی ملاعلی، ۱۳۹۰).

بدهاهه‌پردازی در هنر تئاتر، هم به‌شکل فردی و هم گروهی است. بدهاهه جمعی در تئاتر، متکی به پیشنهادات شخص بازیگر مقابل است. به گفته آگوست استریندبرگ^۵ هیچ هنری به اندازه بازیگری تئاتر به دیگران وابسته نیست. چنانچه هر بازیگر از همکاری و پشتیبانی دیگر بازیگران محروم باشد، اجراییش فاقد عمق و حرکاتش با نوعی مانع مواجه خواهد بود. برخلاف تئاتر، بدهاهه‌پردازی در موسیقی ایرانی در بستر ردیف و مبتنی بر تغییر و تحول ملودی‌های انتزاعی آن، غالباً انفرادی و به‌شکل تکنووازی اجرا می‌شود یا به‌شکل دونوازی همراه با تنبک یا همراه آواز خواننده اتفاق می‌افتد. هرچند به بدهاهنوازی جمعی در موسیقی ایرانی کمتر توجه شده است

آموزش علم و هنر، پیشگیری و درمان بیماری‌های روانی سودمند واقع شود. تأثیرپذیری آموزش از شخصیت درونی و اجتماعی آموزگار و همچنین هنر از شخصیت و خصوصیات باطنی هنرمند، امری مسجل در حوزه علم روان‌شناسی است (کریمی، ۱۳۷۴: ۶۳).

روان‌شناسی هنر

مطالعه حالات روانی هنرمند، هنرپیشه، هنرشناس، دوستدار هنر و زیبایی، بستر مطالعاتی روان‌شناسی هنر را تشکیل می‌دهد. روان‌شناسی هنر می‌کوشد نفس آدمی را بررسی کند و رابطه میان ضمیر ناخودآگاه، وجود و اعمال احساسی هنرمند را که همان هنر اوست، بیابد. شکی نیست که جمعی دارای شور و هیجان و احساس تند هستند و همین احساس، آنها را به‌سوی خلق آثار هنری هدایت می‌کند و به آنان آرامش می‌بخشد. خلق یک اثر هنری می‌تواند در روان هنرمند و قلمرو روانی مردم جامعه هنرمند، اعتدال و آرامش ایجاد کند. به‌همین دلیل است که از درمان بیماری‌های روانی از طریق هنر و به شیوه‌های هنری روز به روز استقبال بیشتری می‌شود (عناصری، ۱۳۸۰ و ۱۳۸۷).

مهم‌ترین عاملی که در کمال و ارزشمندی هنر نقش مستقیم دارد، شخصیت هنرمند است. یعنی هرگاه هنری که خلق می‌شود از اعماق جان هنرمندی باشد که دارای خصوصیات و برجستگی‌های خاص انسانی است، آن هنر دارای ارزش خواهد بود و اصولاً می‌توان لفظ هنر و هنرمند را درباره او به کار برد (محلوجی، ۱۳۷۴: ۵۶). این خصوصیات عبارت‌اند از: فکر و عقل، ایمان و اخلاق، دانش لازم و کافی، استعداد و نبوغ، احساسات لطیف انسانی. انسان هنرمند می‌بایست در عین برخورداری از فکر و عقل و سالم و کامل، از ایمان درونی و اخلاق نیکو نیز بهره‌مند باشد. صفات و فضائل انسانی باید در وجود او به صورت ملکه درآمده باشد. هنرمند باید علاوه‌بر برخورداری از معلومات و دانش لازم درباره رشته خاص هنری خود، از استعداد و نبوغ یا به‌تعبیر دیگر، قدرت سازندگی و خلاقیت بهره برد باشد. بدون شک، احساسات اصلی‌ترین محرك هنرمند برای خلق اثر هنری است و بدون وجود احساسات لطیف و سرشار انسانی، هنر پدیده‌ای خشک و بی‌روحی بیش نیست (همان: ۵۷). هنر اتصال به ابدیت و جاودانگی است. آنچه هرگز از میان نمی‌رود، هنر است. به‌همین دلیل، اگر هنرمند به چیزی بپردازد که مربوط به عالم گذرا است هنر او هم گذران می‌شود. هنر خلاقه، زائیده روح پاک و باطن خدائی هنرمند است (الهی قمشه‌ای، ۱۳۷۸: ۲۷).

اما در فرهنگ موسیقی سایر ملل از جمله قوالان پاکستان، بداهه‌پردازی جمعی نیز جایگاه تعریف شده و والاً دارد. در حوزهٔ موسیقی، بداهه‌پردازی به معنای آفرینش یک اثر موسیقی است که پیش از لحظهٔ اجرای آن وجود نداشته ولی، شکل‌گیری آن به یک چارچوب و مدل و مجموعه‌ای از قوانین از پیش تعریف شده بستگی دارد (براندیلی، ۱۳۸۶). بداهه‌پردازی در معنای پایه‌ای؛ اجرای موسیقی در همان لحظهٔ تصور آن است. در موسیقی‌های سنتی، بداهه‌پردازی از هیچ بوجود نمی‌آید بلکه تمامی موسیقی‌های اجراشده به صورت بداهه، همواره به یک مدل ارجاع داده می‌شوند که ویژگی‌های آن، بسته به اینکه بداهه در موسیقی‌ای با متر آزاد صورت می‌گیرد یا در موسیقی‌ای با یک استخوان‌بندی زمانی و متر مشخص، تفاوت دارند. در موسیقی دارای متر آزاد، بداهه‌نوایی مبتنی بر بسترها مُدال تعریف شده آن موسیقی و بر الگوهای ملودیکی (ملودی مدل) استوارند که در نظام معین و هدفمندی، طبقه‌بندی و نظم و ترتیب یافته‌اند. در موسیقی دارای متر مشخص، بداهه‌پردازی مبتنی بر دوره‌ای ریتمیک^۲ بوده و در بطن دوره‌ها، خلق آنی و لحظه‌ای بداهه‌پرداز سبب بسط الگوهای تثبیت شده ریتمیک در آن نوع موسیقی می‌گردد.

بداهه‌پردازی در موسیقی نه تصادفی است و نه متکی بر حافظهٔ مغض بلکه نوعی گفتمان موسیقی است که در لحظهٔ پیدایش، مبتنی بر چارچوب‌های زمانی و مجموعهٔ قوانین، معرف بستر مُدال آن نوع موسیقی بیان می‌شود. این مجموعهٔ قواعد و چارچوب‌های موسیقی که در گذر زمان و قالب فرهنگ موسیقایی آن فرهنگ باشد، فراهم کرده و نحوه عملی کردن بهینه آن را درون مرزهای تعریف شده موسیقایی آن فرهنگ، تعیین می‌کنند. بداهه‌پردازی علاوه بر واستگی به توانایی اجرایی بداهه‌پرداز و الهام از ذهنیات و قدرت خلاقه مجری، به شرایط محیطی اجرا هم واسته است. محیط پیرامون و فضا و بازخورد مخاطب نیز همواره می‌تواند الهام‌بخش بداهه‌پرداز باشد (Diggles, 2004:35). در واقع، بداهه‌پردازی واسته به سه عامل است: ۱. توانایی اجرایی موسیقی شامل: الف. فنون نوازنده‌ی ب. قواعد و اصول اجرا ۲. خصایص باطنی، توانمندی ذهنی و قدرت خلاقه مجری ۳. شرایط محیطی، فضا و بازخورد مخاطب (Ibid: 10).

بداهه‌پردازی در فرهنگ موسیقایی ایران

در فرهنگ موسیقی ایران، بداهه‌پردازی و جواب آواز^۳، دو مقولهٔ خلاقه محسوب می‌شوند که در مراتب والاً هنر

موسیقی رسمی ایران جای می‌گیرند. این دو مقولهٔ هنری در مراحل آموزش نوازنده‌گی و خوانندگی، مراتب نهایی آموزش را به خود اختصاص داده‌اند (بالاند، ۱۳۸۵: ۹). به اعتقاد نگارنده نوازنده‌گی موسیقی بیشتر صنعت نوازنده‌گی است تا هنر نوازنده‌گی و حیطهٔ هنر موسیقی، از مراحل خلاقه موسیقی نظری آهنگ‌سازی، بداهه‌پردازی، تصنیفسازی، نوازاسی و مواردی ازین قبیل آغاز می‌گردد. همچنان که در فرهنگ‌های مشابه نظریه‌ترکیه و تاجیکستان از نوازنده‌گی موسیقی با نام صنعتچی و صنعتگر یاد می‌شود و هنر موسیقی در برگیرندهٔ مراحل خلاقه موسیقی همچون بداهه‌نوازی در عرصهٔ موسیقی است. بداهه‌پردازی در موسیقی دستگاهی ایران، فقط در ارائه ردیف دستگاهی مصدق پیدا می‌کند. ردیف موسیقی عبارت است از توالی مدون و تثبیت شدهٔ ملودی‌ها. این ملودی‌ها نمونه‌هایی انتزاعی اند که مینا و زیربنای تغییرات عینی ملودی را تشکیل می‌دهند. تغییرات عینی ملودی‌ها تا بینهایت امکان‌پذیر است به همین دلیل، از یکسو تعداد ملودی‌ها و ازسوی دیگر ترتیب و توالی تدوین یافته‌انها در مکاتب مختلف ردیف باهم تفاوت دارند. بداهه‌نواز در لحظهٔ خلق ملودی تیپ‌های منتج از الگوهای ردیف یا اجرای بداهه یکی از ژانرهای ضربی موسیقی ایران، ایفاگر نقش همزمان سه شخصیت: آهنگ‌ساز، نوازنده و رهبر گروه یا کارگردان است. چراکه لحظهٔ ساخت و اجرای اثر تأثیرگذار است.

تعلیم ردیف دستگاهی موسیقی ایران به نحو معمول دراصل، جنبهٔ بدیهه‌سرایی ندارد. زیرا شاگرد ملزم است آنچه را استاد به او تعلیم می‌دهد، دقیقاً فراگرفته و بدون تغییر ارائه دهد. با احاطهٔ کامل بر ردیف است که اجرا کننده، از ملودی‌ها به عنوان الگوهای زیربنایی استفاده کرده و تغییر می‌دهد. در این تغییر بی‌شک فیگورهای ملودی، ارزش‌های متری اصوات و چگونگی توالی آنها و ...، از یکدیگر لاینک نیستند. در موسیقی دستگاهی ایران بداهه‌پرداز در چگونگی تغییر نمونه‌های انتزاعی ملودی از آزادی بسیاری برخوردار است اما این آزادی در چارچوب خصایص تثبیت شدهٔ ملودی محدود می‌شود. بنابر این، بداهه‌پردازی در موسیقی دستگاهی ایران به هیچ‌وجه آن موسیقی را که بر هیچ الگو یا نمونهٔ زیربنایی ملودیک مبتنی نباشد، شامل نمی‌شود (مسعودیه، ۱۳۶۵: ۱۳۶۵).

نمونهٔ آماری شرکت‌کننده در پروژه

در مطالعهٔ حاضر، دیدگاه‌های ۱۵۵ نفر بررسی شده است. از این میان، ۵۴ نفر از پرسش‌شوندگان جزو نوازنده‌گان مطرح دهه ۶۰ تا ۹۰ موسیقی کلاسیک ایران در زمینهٔ بداهه‌پردازی (نوازنده‌گی و خوانندگی) و اجرای گروهی بودند. برخی بهدلیل

فعالیت تکنووازی- بداهه‌نوازی یا کار جمیعی و گروه‌نوازی معلم موسیقی نیز از منظر هنرجو، درابتدا پرسشنامه سؤال شده است. سؤالات تخصصی پرسشنامه دو را نگارنده به‌شکلی طراحی کرده است که دیدگاه این گروه با توجه به شناخت آنان از رفتار اجتماعی معلم خود یا نوازنده‌گان شناخته‌شده موسیقی، منتج به حصول یافته‌های صحیح و مقبول گردیده و مطالعه و مقایسه داده‌های نهایی تحقیق را مقدور سازد.

فرایند اجرای پروژه

پرسشنامه گروه اول براساس گزیده‌های از پرسشنامه شخصیت آیزنک^۸ که ارتباط منطقی با موضوع تحقیق داشته، طراحی شده است. ۱۷ سؤال عیناً از پرسشنامه آیزنک انتخاب شده است. ۴ سؤال را هم نگارنده به‌منظور دستیابی دقیق‌تر به هدف طراحی کرده است. سؤالات پرسشنامه گروه دوم درابتدا مشتمل بر ۵۷ سؤال بوده که در این تحقیق، سؤالات کلیدی و مؤثر در بخش نتیجه‌گیری گرینش شده است.

درابتدا نظرسنجی متن کوتاهی به‌منظور توضیح چرایی و چگونگی انجام تحقیق به مخاطبان داده شد و آنها اطلاعات فردی خود شامل سن، جنس، گرایش ساز ایرانی و موادی از این دست را تکمیل نمودند. درادامه روند اجرای پروژه، نحوه تکمیل پرسشنامه و اهمیت صرف دقت لازم در پاسخ به سؤالات تخصصی برای هر گروه تشریح شده و مخاطبان هر گروه، سؤالات پرسشنامه ویژه خود را تکمیل و ارائه نمودند.

تلخیص داده‌ها

تجزیه و تحلیل داده‌های هر گروه در این تحقیق، آشکار ساخت که رابطه معناداری بین اخلاق فردی و رفتار اجتماعی مجریان موسیقی، اعم از بداهه‌پردازان یا نوازنده‌گان ارکستر، با انتخاب حوزه گرایش تکنووازی یا کار جمیعی موسیقی توسعه مجری موسیقی و درنتیجه، نحوه عملکرد و کیفیت اجرای وی در زمینه اجرای انفرادی^۹ یا اجرای جمیعی موسیقی^{۱۰} وجود دارد. در آمارسنجی از نمونه آماری مجریان موسیقی، در ۱۱ پرسش تفاوت معناداری بین دسته نوازنده‌گان و خوانندگان علاقمند به اجرای انفرادی و بداهه‌پردازی با دسته علاقمند به فعالیت در گروه و اجرای جمیعی موسیقی مشاهده می‌شود. با مقایسه یافته‌های تحقیق و حصول نتیجه نهایی از پرسشنامه‌گان نمونه آماری یک، نقش بارز و شایان توجهی در عامل‌های نوع و میزان تحصیلات و گرایش ساز ایرانی دیده نشد. به‌همین دلیل، در تلخیص داده‌های پروژه این دو عامل حذف گردیدند. اما در بررسی نتایج نمونه آماری یک مشاهده می‌شود که عامل جنسیت و سین در انتخاب زمینه فعالیت موسیقی، تشابه معناداری دارد.

اینکه مدرس سازهای ایرانی در گروه نوازنده‌گی موسیقی ایرانی دانشکده موسیقی بودند و برخی دیگر به واسطه اطلاق عمومی جامعه موسیقی به تبحر ایشان در بداهه نوازی، مطالعه شدند. ۱۰۱ نفر از پرسشنامه‌گان شامل ۵۹ نفر از دانشجویان دانشکده موسیقی و ۴۲ نفر از هنرجویان کلاس‌های آزاد نمونه آماری اول هستند. میانگین سنی پرسشنامه‌گان نمونه آماری دوم، ۲۲ و میانگین سنوات فراگیری آنان نزد معلم خود ۵/۵ سال بوده است.

مواد مورد استفاده

پرسشنامه: به مخاطبان نمونه آماری یک و دو، پرسشنامه ویژه‌ای داده شده که در ابتدای آن اطلاعات فردی نظری سن، جنس، گرایش ساز ایرانی، سنت‌های اجتماعی، نوع و میزان تحصیلات و درادامه، سؤالات تخصصی درباره بازخورد رفتار و کنش اجتماعی معلم موسیقی به‌منظور رفتارشناسی وی تدوین شده است. در پرسشنامه‌ها برای هر سؤال، چهار گزینه انتخاب شده است. برای برخی سؤالات هم، مخاطبان مجاز بودند با رعایت اولویت عددی ۱ تا ۴، دو گزینه را برگزینند. از آنجاکه در موسیقی ایرانی غالباً بداهه‌نوازی‌ها به‌شكل تکنووازی اجرا می‌شوند، در این تحقیق تکنوواز و بداهه‌نواز در یک دسته واحد ارزیابی می‌شوند. همچنین منظور از گروهی و هماهنگی و انسجام از پیش صورت پذیرفته است.

الف. سؤالات پرسشنامه اول از نمونه آماری مدرسین موسیقی، نوازنده‌گان و خوانندگان بداهه‌پرداز شناخته شده در عرصه موسیقی کلاسیک ایران، پرسیده شده است. در طراحی سؤالات، ۱۷ سؤال نخست برگرفته از پرسشنامه شخصیت آیزنک و سؤالات ۱۸ تا ۲۱ را نگارنده به‌ضرورت موضوع تحقیق، اضافه کرده است. درابتدا پرسشنامه، درباره اطلاعات فردی مخاطب و همچنین علاقه شخصی وی به حوزه فعالیت موسیقی در زمینه تکنووازی- بداهه‌پردازی یا کار جمیعی و گروه‌نوازی سؤال شده است. درادامه سؤالات تخصصی، نگارنده منتخبی از پرسشنامه شخصیت را به‌منظور شناسایی دیدگاه این گروه نسبت به شخصیت درونی و ارزیابی رفتار اجتماعی خود، تا حدی که قابل استناد باشد، تدوین کرده است. با این کار، کاوش در زمینه رفتارشناسی شخصیت و حصول نتیجه صحیح و موردنیقی در تحلیل داده‌های نهائی میسر گردید.

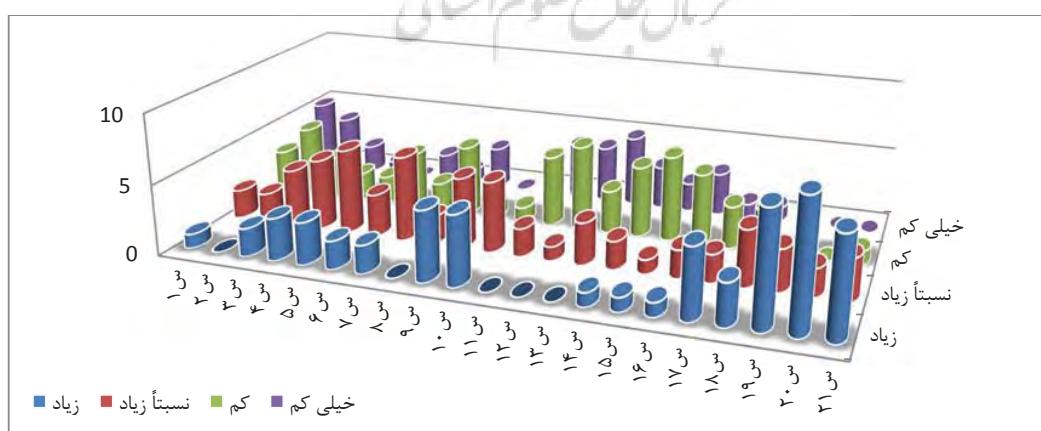
ب. سؤالات پرسشنامه دوم از نمونه آماری دانشجویان و هنرجویان گرایش موسیقی ایرانی به‌نحوی تدوین شده که در بخش شناسایی اطلاعات فردی، گزینه: دانشجوی رشته موسیقی یا کلاس آزاد نیز آورده شده است. همچنین حوزه

به طوری که با درنظر گرفتن نسبت عددی عامل جنسیت در نمونه آماری یک، دیده می‌شود که از نمونه ۵۴ نفری این گروه، ۴۸ نفر مرد و ۶ نفر زن بوده‌اند. لذا نسبت مردها به زن‌ها ۸/۱ خواهد بود. با توجه به این نکته، ۶۴/۵٪ پرسش‌شوندگان مرد گزینهٔ تکنوازی- بداهه‌نوازی را زمینهٔ دلخواه خود معرفی و ۳۵/۵٪ آنها گروه‌نوازی را انتخاب نموده‌اند. همچنین ۶۶٪ پرسش‌شوندگان زن، گروه‌نوازی و ۳۴٪ آنها، تکنوازی و بداهه‌نوازی را زمینهٔ دلخواه خود معرفی نموده‌اند. به علاوه، با درنظر گرفتن نسبت عددی عامل سن در نمونه آماری یک مشاهده می‌شود که سن بالای ۴۵ سال داشته‌اند، تکنوازی و بداهه‌نوازی را انتخاب کرده و تنها ۲۲٪ از افراد بالای ۴۵ سال، گروه‌نوازی را اولویت مورددلخواه خود می‌دانند. بر عکس، ۶۹٪ افراد کمتر از ۴۵ سال، گروه‌نوازی را اولویت مورددلخواه خود معرفی کرده و تنها ۲۱٪ افراد کمتر از ۴۵ سال، زمینهٔ موسیقی مورددلخواه خود را تکنوازی و بداهه‌نوازی می‌دانند. با توجه به نتایج به دست آمده، چنین به نظر می‌رسد که عامل سن و جنسیت نوازنده‌گان موسیقی متغیر ثانویه بوده و در گزینش زمینهٔ مورددلخواه نوازنده‌گان و مدرسین موسیقی بی‌تأثیر نیست. با این‌همه، بدیهی است تأیید و تأکید این موضوع، به پژوهش اختصاصی درباره رابطه سن و جنس نوازنده‌گان موسیقی با زمینهٔ فعالیت مجریان موسیقی نیاز دارد که در این پژوهش، بدان پرداخته نشده است. لازم به ذکر است، عامل جنسیت نوازنده‌گان صرفاً قبل تعمیم در محیط موردمطالعه این پژوهش و شهر تهران بوده و بنابر تقاضت فرهنگی اقوام گوناگون ایرانی و نفوذ فرهنگ موسیقی در مناطق مختلف ایران و نیز نگرش هر جامعه بومی و شهری به فعالیت زن‌ها در عرصهٔ موسیقی، نتایج این عامل رانمی‌توان به تمامی فرهنگ‌های ایرانی تعمیم داد. همچنین، دلایل تمایل بارز زن‌ها به فعالیت‌های گروه‌نوازی در مقایسه با فعالیت در

زمینهٔ تکنوازی می‌بایست در پژوهش مستقلی و در ارتباط با بستر اجتماعی و شانس حضور یکسان با مردها مطالعه شود. در خصوص پرسش‌شوندگان نمونه آماری دو، با توجه به نتایج به دست آمده از این گروه و مقایسه با فته‌ها، نقش بارز و شایان توجهی در عامل‌های سن، جنسیت، نوع و میزان تحصیلات و گرایش ساز ایرانی دیده نشده است. به همین دلیل، عامل‌های ذکر شده در تلخیص داده‌های نهایی از پاسخ دانشجویان و هنرجویان موسیقی حذف گردیدند.

پاسخ‌های ارائه شده برای پرسشنامه یک

نتایج به دست آمده از پرسشنامه یک که نوازنده‌گان و معلمین موسیقی آن را تکمیل کرده‌اند (دسته ۱/S)،^{۱۱} بنابر انتخاب زمینهٔ فعالیت نوازنده در حوزهٔ تکنوازی- بداهه‌نوازی یا گروه‌نوازی، به دو دستهٔ تفکیک شده و پاسخ‌های هر سؤال پرسش‌نامه در دستهٔ تفکیک شده مذکور ارزیابی و مقایسه گردید. نمونه آماری یک، شامل ۵۴ نفر است که ۱۱ نفر با توجه به سابقهٔ فعالیت خود در زمینهٔ اجرای موسیقی ایرانی، خود را تکنواز و بداهه‌نواز و ۴۳ نفر خود را نوازنده اجرای گروهی و ارکسترال موسیقی می‌دانند. نتایج اخذشده از دستهٔ اول (۱/S) که شامل نوازنده‌گان موسیقی است و تمایل به فعالیت در زمینهٔ تکنوازی- بداهه‌نواز داشته‌اند (تصویر ۱)، نشان از آن دارد که تکنواز و بداهه‌نوازان موسیقی در پاسخ به سؤالات ۲۱، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱ به گونه‌ای مشابه عمل کرده‌اند. پاسخ به یازده سؤال مذکور به گونه‌ایست که تفاوت بارز و معناداری بین انتخاب گزینهٔ بلی و خیر در دستهٔ ۱/S ملاحظه می‌گردد. اما با مقایسه پاسخ‌های دریافتی به سؤالات ۳، ۵، ۶، ۹، ۱۱، ۱۲، ۱۵ و ۳، تفاوت معناداری بین پاسخ به گزینه‌های سه گانهٔ اخذشده از پرسش‌شوندگان این دسته مشاهده نمی‌شود.

تصویر ۱. نمودار نتایج تحلیل پاسخ‌های پرسشنامه یک، دستهٔ تکنواز- بداهه‌نواز (۱/S)، (نگارنده)

عالقمندان به تکنوازی با اکثریت قاطع، خود را فردی باعتماد به نفس بالا، خودبازر که از انجام اشتباہ هراسی ندارند، معرفی نموده‌اند. درخصوص دسته‌گروه‌نوازان دیده می‌شود که اکثریت مخاطبان گزینه تاحدودی را انتخاب نموده‌اند و به‌نظر می‌رسد تاحدودی اعتماد به نفس خودبازر خود را تأیید می‌کنند. اما اعتماد به نفس و خود باوری آنها با دسته ۱/۵ برابر نیست.

در سؤال ۵ از مخاطبان پرسیده شده آیا سیر در دنیای تخیلی را دوست دارند. با توجه به نتایج بدست‌آمده، دیده می‌شود که بین پاسخ کلیه مخاطبان گروه یک تفاوت چندانی مشاهده نشده و ۵۴ نفر مخاطبان هر دو دسته، با ۳۰ پاسخ خیلی کم، ۱۵ پاسخ کم و تنها ۶ پاسخ نسبتاً زیاد، غالباً خود را فردی واقع‌گرا می‌دانند و سیر در دنیای واقعی را به دنیای تخیلی ترجیح می‌دهند. اما در نتایج بدست‌آمده از سؤال ۶ که مربوط به سنجش درون‌گرایی مخاطبان است، دسته تکنوازان بداهنوازان با ۸ پاسخ زیاد از ۱۱ نفر و دسته گروه‌نوازان با ۳۴ پاسخ کم از ۴۳ نفر، بیانگر این موضوع هستند که اکثریت دسته تکنوازان خود را درون‌گرایی از دسته گروه‌نوازان می‌شمارند.

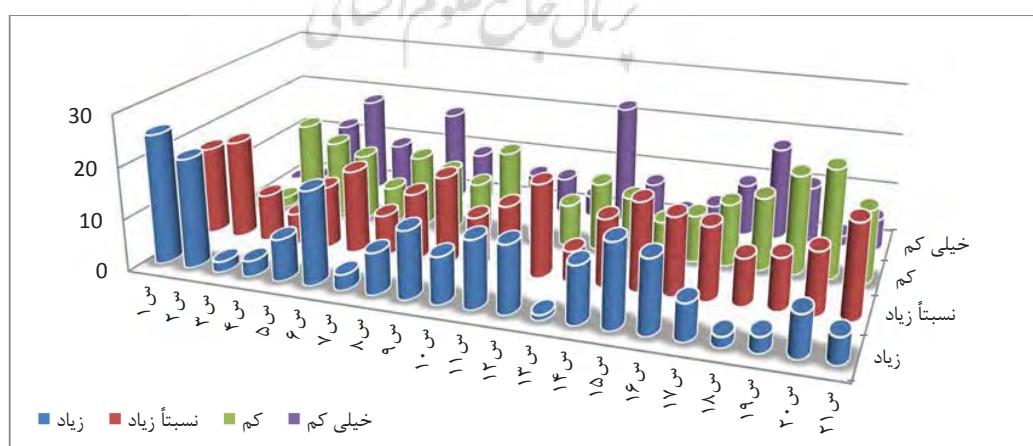
پاسخ‌های ارائه شده برای پرسش‌نامه دو

نتایج حاصل از پرسش‌نامه دو که ۱۰۱ نفر از دانشجویان و هنرجویان کلاس‌های آزاد موسیقی آن را تکمیل کرده‌اند، بنابر دیدگاه پرسش‌شوندگان این نمونه آماری نسبت به گزینش زمینه فعالیت معلمین و نوازنده‌گان موسیقی در حوزه تکنوازی-بداهنوازی یا گروه‌نوازی نیز به دو دسته مجزا طبقه‌بندی و پاسخ‌های هر سؤال پرسش‌نامه دو در دسته مجزای مذکور ارزیابی و مقایسه شده است. ۱۸ نفر از مخاطبان پرسش‌نامه دو، معلم یا اجرکارنده موسیقی موردنظر خود را تکنواز و بداهنواز و ۸۳ نفر زمینه فعالیت معلم خود را گروه‌نوازی موسیقی معرفی نموده‌اند. نتایج حاصل از دسته

نتایج پرسش‌نامه‌های آن دسته از نوازنده‌گانی که تمایل به فعالیت در زمینه کار جمعی و گروه‌نوازی داشته‌اند (دسته ۱/۰)، مبین آنست که گروه‌نوازان موسیقی در پاسخ به سؤالات ۱، ۲، ۲۱، ۲۱، ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۱۵، ۱۶، ۱۳، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۳، ۲، پاسخ‌های مشابهی را ابراز نموده‌اند (تصویر ۲). اما با مطالعه پاسخ سؤالات ۱۹، ۱۴، ۱۲، ۱۵ از دسته گروه‌نوازان، تفاوت معناداری بین گزینه‌های سه گانه مشاهده نمی‌شود.

پرسش یک از نمونه آماری نوازنده‌گان و معلمین موسیقی این است که آیا فعالیت‌های دسته‌جمعی را به فعالیت‌های انفرادی ترجیح می‌دهند. تجزیه و تحلیل پاسخ‌های داده شده به این پرسش، مشخص می‌سازد که نوازنده‌گان دسته ۱/۵ که سابقه فعالیت آنها اغلب در زمینه تکنوازی است، با ۸ پاسخ خیلی کم، ۲ پاسخ کم و ۱ پاسخ زیاد، بر ترجیح خود بر فعالیت‌های انفرادی تأکید نموده‌اند. همچنین، نوازنده‌گان دسته ۱/۰ که سابقه فعالیت گروه‌نوازی شاخص‌تری داشته‌اند، با ۲۳ پاسخ زیاد، ۹ پاسخ نسبتاً زیاد، ۶ پاسخ کم و ۵ پاسخ خیلی کم، فعالیت در زمینه اجرای گروهی موسیقی را ارجح می‌دانند. در پرسش ۲، از مخاطبان پرسش شده که آیا غالب کارهای خود را از روی نقشه و برنامه‌ای از پیش تعیین شده انجام داده‌اند، مطالعه پاسخ‌های مخاطبان بیانگر این است که دسته ۱/۵ با تفاوت بارزی پاسخ خیلی کم و دسته ۱/۰ با اکثریت قاطع پاسخ زیاد را انتخاب نموده‌اند. چنانکه دسته تکنوازان از ۱۱ نفر، ۸ پاسخ خیلی کم و ۲ پاسخ کم و تنها ۱ پاسخ زیاد داده‌اند و دسته گروه‌نوازان برعکس؛ از ۴۳ نفر ۳۵ پاسخ زیاد، ۵ پاسخ نسبتاً زیاد و تنها ۳ پاسخ کم را گزینش کرده‌اند.

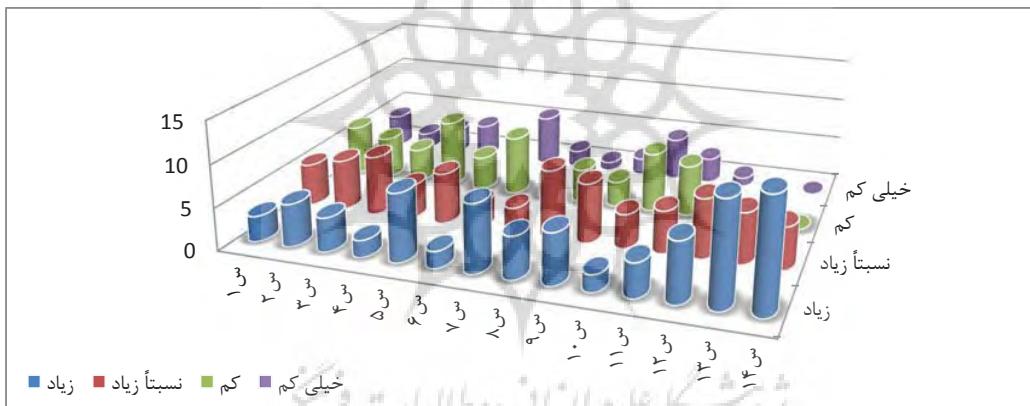
در پاسخ به پرسش‌هایی که خودبازری و اعتماد به نفس مخاطبان را ارزیابی می‌کنند، نظیر سؤال ۱۱ و ۱۰ نیز تشابه معناداری بین پاسخ مخاطبان دسته ۱/۵ با یکدیگر و تفاوت بارزی بین پاسخ‌های آنها با دسته ۱/۰ مشاهده می‌شود.

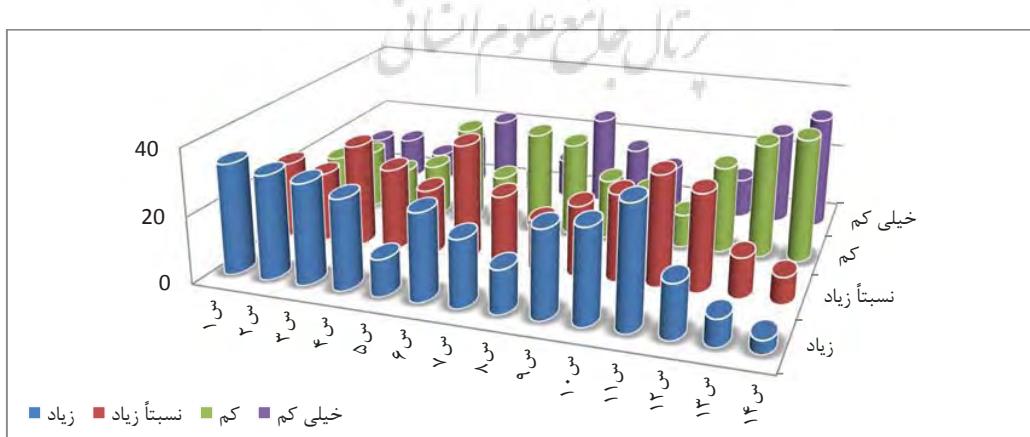
تصویر ۲. نمودار نتایج تحلیل پاسخ‌های پرسش‌نامه یک، دسته گروه‌نوازان (۱/۰)، (نگارنده)

نمونه آماری دوم در خصوص پوشش ظاهر، آداب گفتاری و ادبیات معلم و استاد مدنظر او پرسیده شده است. با مطالعه مقایسه پاسخ‌های ۱۰۱ نفر پرسش‌شونده، مشاهده می‌شود که دسته گروه‌نوازان با ۷۸٪ پاسخ بله، ۱۵٪ پاسخ تاحدوی و تنها ۷٪ پاسخ خیر، انتخاب پوشش ظاهر، تناسب پوشش با معیار و انتخاب اجتماع و ادبیات گفتاری دسته گروه‌نوازان را مناسب‌تر از دسته تک‌نواز-بداهه‌نواز می‌دانند. همچنین دانشجویان با گزینش ۸۱٪ پاسخ بله معتقدند گروه‌نوازان، اغلب کارهای خود را با برنامه‌ریزی دقیق و تصمیمات از پیش تعیین شده انجام می‌دهند. دسته تک‌نواز-بداهه‌نواز با ۸۲٪ پاسخ بله، افرادی دارای اعتماد به نفس، خودبایور، درون‌گرا و سختگیر بوده و از انتقاد تاحدوی ناراحت می‌شوند. لیکن دسته گروه‌نوازان با ۷۱٪ پاسخ بله، افرادی انتقادپذیر، وقت‌شناس و در مقایسه با تک‌نوازان اعتماد به نفس و خودبایوری کمتری دارند.

اول نمونه آماری دانشجویان و هنرجویان موسیقی که معتقد بوده اند زمینه فعالیت مؤثر معلم آنها تک نوازی - بداهه نوازی است (S/2)، حاکی از آن است که دسته سؤالات ۲/S پاسخ های مشابهی از پرسشگران را دریافت نموده اند (تصویر ۳).
پاسخ به سؤال مذکور به شکلی است که تفاوت بارز و معناداری بین انتخاب گزینه بلی و خیر مشاهده می شود. اما با مقایسه پاسخ سؤالات ۱۱، ۹، ۸، ۳، ۲، ۱ تفاوت شایان توجه و معناداری بین پاسخ به گزینه های سه گانه اخذ شده دیده نمی شود.
در مقابل، نتایج نمونه آماری دانشجویان و هنرجویان موسیقی که معتقدند زمینه فعالیت مؤثر معلم آنها غالباً اجرای جمعی و گروه نوازی است (O/2)، دسته ۰/2 از سؤالات پاسخ های مشابهی به گزینه های ۱۴، ۱۲، ۱۱، ۸، ۱۰، ۳، ۶، ۴، ۱، ۲، ۱ تراویف نموده اند (تصویر ۴). اما در پاسخ به بله و خیر دریافت نموده اند (تصویر ۴).
سؤالات ۱۳، ۹، ۷، ۵ تفاوت معناداری بین پاسخ به گزینه های موجود ملاحظه نمی شود. در پرسش های ۱ و ۲ از مخاطبان

تصویر ۳. نمودار نتایج تحلیل پاسخهای پرسش‌نامه دو، دستهٔ تک‌نواز-بداهه‌نواز (S/2)، (نگارنده)

تصویر ۴. نمودار نتایج تحلیل پاسخ‌های پرسش‌نامه دو، دسته گروه‌نواز (O/۲)، (نگارنده)

نتیجه‌گیری

بررسی داده‌های این تحقیق مشخص ساخت که تکنوازی و بداهه‌نوازی در موسیقی رسمی ایران، علاوه بر طی روند آموزش تکنیک،^{۱۲} صدایگیری بهینه از ساز موردنظر،^{۱۳} بیان موسیقایی عبارات و جملات^{۱۴} و همچنین رعایت سبک و شیوه خاص نوازنده^{۱۵} در هر کدام از سازهای رایج موسیقی رسمی ایران و مکاتب آوازی موسیقی، نیازمند توانایی‌های ذاتی و فطری نوازنده و خواننده بوده و نیز متأثر از شخصیت درونی و بیرونی است. بهنظر می‌رسد در روند آموزش بداهه‌نوازی در موسیقی رسمی ایران، می‌بایست در گزینش هنرجو از بین سایر هنرجویان، قابلیت‌های ذهنی و خصوصیات باطنی وی مدنظر قرار گرفته و معلم افزون بر آموزش اصول و قواعد نوازنده‌گی، به پرورش توانمندی‌های ذهنی و تقویت عناصر شخصیتی نوازنده نظیر اعتماد به نفس، خودباوری، ریسک‌پذیری، ترس نداشتن از بروز اشتباه و نظایر آنها اهتمام ورزد. یافته‌های تحقیق میان آنست که تکنوازان و بداهه‌نوازان غالباً از اعتماد به نفس و خودباوری بیشتری نسبت به سایر نوازنده‌گان برخوردار بوده و با اتکا به نفس خود، انتخاب پوشش ظاهر و ادبیات گفتاری خود را بر انتخاب اجتماع ترجیح می‌دهند. بداهه‌نوازان غالباً قدرت ریسک‌پذیری بیشتری داشته و پس از بروز اشتباه احتمالی کمتر به سرزنش خود پرداخته و سعی در پرهیز از اشتباهات بعدی دارند. غالباً بداهه‌نوازان از طبع شعر و خلاقیت در حوزه ادبیات نیز برخوردارند. این گروه از نوازنده‌گان و خواننده‌گان، آموزش شفاهی ردیف دستگاهی موسیقی ایران را به آموزش مکتوباتی آن ارجح دانسته و تسلط و حفظ جزء به جزء ردیف سازی و آوازی موسیقی ایرانی را ضرورت انکارناپذیر نوازنده‌گی در موسیقی کلاسیک ایرانی می‌دانند. آن دسته از نوازنده‌گانی که توانایی بداهه‌نوازی در بستر ردیف دستگاهی موسیقی ایرانی را دارند، حفظ ردیف آوازی موسیقی دستگاهی ایرانی را از مژوهات قطعی تکنوازی و بداهه‌نوازی می‌دانند. چراکه معتقدند موسیقی ایرانی وابسته به شعر و موسیقی آوازی بوده و همچنین حفظ الگوهای ملودیک ردیف آوازی^{۱۶} و تسلط بر اجرای آنها، بداهه‌پردازی و خلق نمونه‌های ملودیک متنوع و مبتنی بر ساختار الگوهای ردیف^{۱۷} را فراهم می‌کند (مسعودیه، ۱۳۶۵: ۵۶ و ۶۴).

یافته‌های پژوهش حاضر همچنین میان آنست که گروه‌نوازان موسیقی غالباً فعالیت‌های جمعی را ترجیح داده و در جمع احساس خشنودی و رضایت خاطر بیشتری نسبت به تکنوازان داشته و از تنها‌یی پرهیز می‌کنند. همچنین از اولویت بیشتری در زمینه وقت‌شناسی و نظم ظاهری در مقایسه با سایر نوازنده‌گان برخوردارند. گروه‌نوازان آموزش مکتوباتی و مبتنی بر نت^{۱۸} را به آموزش شفاهی موسیقی ترجیح داده و حفظ جزء به جزء ردیف سازی و آوازی را ضرورت حتمی نوازنده‌گی در حوزه موسیقی رسمی ایران نمی‌دانند. نتایج حاصل از این تحقیق نشانگر آنست که تمامی هنرجویان قابلیت تکنوازی و بداهه‌نوازی ندارند. همچنین، در روند آموزش اصول و قواعد اجرای موسیقی می‌بایست هنرجویان مستعد در این زمینه شناسایی شوند سپس، در کنار آموزش موسیقی ارتقای سطح توانمندی‌های ذهنی و قدرت خلاصه هنرجو نیز مدنظر قرار گیرد.

اگرچه در موسیقی ایرانی غالباً بداهه‌نوازی‌ها به‌شکل ساز تنها یا همراه با ساز تنبک اجرا می‌شود اما بهنظر می‌رسد یافته‌های این تحقیق درخصوص نقش‌مندی خصوصیات باطنی و شخصیت اجتماعی تکنوازان موسیقی را می‌توان به نوازنده‌گان سولیست موسیقی غربی تعمیم داد. با این‌همه، نگارنده نتایج به دست‌آمده از تحقیق و یافته‌های آن را به حوزه موسیقی رسمی ایران محدود نموده است.

پرسش‌نامه یک

نام و نام خانوادگی:
غالب فعالیت‌های پیشین شما در زمینه تکنووازی است یا اجرای گروهی موسیقی:

۱. آیا فعالیت‌های دسته‌جمعی را به فعالیت‌های انفرادی ترجیح می‌دهید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۲. آیا غالباً کارهای خود را از روی نقشه و برنامه‌ای از پیش تعیین شده انجام می‌دهید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۳. در سفر گروهی با خانواده و دوستان مایلید شما رهبری گروه را داشته باشید؟

الف. در همه موقع	ب. در بیشتر مواقع	ج. به ندرت	د. تمایلی ندارم
------------------	-------------------	------------	-----------------
۴. سیر در دنیای تخیلی را دوست دارید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۵. زیاد با خود حرف می‌زنید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۶. پس از انجام کار، معمولاً فکر می‌کنید می‌توانستید آن را بهتر انجام دهید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۷. آیا کاری را می‌پسندید که اختیار تمام آن باشما باشد؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۸. آیا در قبال کارکرد شاخص تر و حصول نتیجه بارز‌تر دوستان و اطرافیان خود، احساس غبطة می‌کنید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۹. در زمینه شغل و ارتباط با اطرافیان خود اعتماد به نفس کافی دارد؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۰. از دیدگاه خودتان، به خودبازرگاری رسیده‌اید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۱. هنگام بروز اشتباه، غالباً خود را سرزنش می‌کنید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۲. آیا قضاؤت دیگران از اعمال و رفتار و همچنین نوازندگی شما، برایتان اهمیت دارد؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۳. هنگام مواجهه با انتقاد از سوی دیگران مکدر و ناراحت می‌شوید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۴. آیا در جمع اطرافیان می‌توانید دیگران را شاد و سرگرم کنید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۵. آیا خود را شخص منظم و وقت‌شناختی می‌دانید؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۶. آیا از بروز اشتباه در انجام کارهایتان هراس دارد؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۷. کدام گزینه را می‌پسندید؟

الف. پوشش ظاهر خود را به سلیقه و پسند خودم انتخاب می‌کنم.	ب. بسته به شرایط محیطی پوشش ظاهر خود را انتخاب می‌کنم.	ج. غالباً بسته به شرایط محیطی پوشش ظاهر خود را انتخاب می‌کنم.	د. پوشش ظاهر خود را متناسب با پسند جامعه انتخاب می‌کنم.
---	--	---	---
۱۸. طبع شعر دارد؟

الف. زیاد	ب. به نسبت زیاد	ج. کم	د. خیلی کم
-----------	-----------------	-------	------------
۱۹. آموزش شفاهی موسیقی را به آموزش مكتوب ترجیح می‌دهید؟

الف. کاملاً	ب. به نسبت	ج. کم	د. اعتقاد چندانی ندارم
-------------	------------	-------	------------------------
۲۰. آیا معتقدید به منظور نوازندگی در حوزه موسیقی کلاسیک ایران، تسلط و حفظ جزء به جزء، ردیف دستگاهی موسیقی ایران ضروری است؟

الف. کاملاً	ب. به نسبت	ج. کم	د. اعتقاد چندانی ندارم
-------------	------------	-------	------------------------
۲۱. فراگیری و حفظ ردیف آوازی موسیقی ایرانی را از ملزومات تکنووازی و بداهه‌نوازی در موسیقی ایرانی می‌دانید؟

الف. کاملاً	ب. به نسبت ج. کم	د. خیلی کم
-------------	------------------	------------

پرسش‌نامه دو

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران
۱۳۴۰ هجری

۲۳

سن: نوع و میزان تحصیلات: گرایش ساز ایرانی:
جنس: نام استاد یا معلم موسیقی شما:
سال فعالیت موسیقی:
دانشجوی رشته موسیقی:
باتوجه به شناخت شما از سابقه فعالیت موسیقی استاد خود یا مجری موسیقی موردنظر شما، وی را بیشتر مناسب به کدام گروه می‌دانید؟
تکنوژ - بداهه‌نواز:

۱. تا چه اندازه به زیبایی و تناسب پوشش ظاهر خود اهمیت می‌دهد؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۲. او را فردی مبادی آداب می‌دانید؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۳. رفتار اجتماعی و خلق‌خواهی او در ارتباط با اطرافیان چگونه است؟
 د. عصبانی ج. غالباً عصبانی ب. به نسبت خوب الف. خوب
 ۴. فردی شوخ و بدله‌گوست؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۵. او را فردی درون گرا می‌دانید؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۶. وقت شناس است و به زمان قرارهای خود مقید؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۷. در خصوص رعایت ضوابط کلاس، وی را فرد سخت‌گیری می‌دانید؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۸. تمامی اعمال و رفتار خود را پسندیده و نیکو می‌داند؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۹. آرامش یا عصبانیت معلم شما در لحظه، در کیفیت نوازنده‌گی و تدریس او تأثیر دارد؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۱۰. او را فرد انتقاد‌پذیری می‌دانید؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۱۱. نسبت به عقیده خود متعصب است یا او را فردی منطقی و عقل‌گرا می‌شمارید؟
 الف. منطقی و عقل‌گرا ب. غالباً منطقی ج. غالباً متعصب د. متعصب
 ۱۲. به پرورش خلاقیت شاگردان کمک می‌کند؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۱۳. آیا تأکید بر حفظ دقیق ردیف دستگاهی موسیقی ایران دارد؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد
 ۱۴. آیا روش آموزش شفاهی را در خصوص ردیف دستگاهی موسیقی ایران ارجح می‌داند؟
 د. خیلی کم ج. کم ب. به نسبت زیاد الف. زیاد

پی‌نوشت

- Monik Brandilly
- Beernaert Lerthart
- Bruno Nettl
- پژوهش اولیه در قالب پایان نامه کارشناسی گلناز خلیلی به راهنمایی نگارنده انجام شده است.
- Johan August Strindberg (1849-1912)
- Periodic
- در موسیقی رسمی ایران به گونه‌ای از همراهی ساز با آواز خواننده که در آن نوازنده به شکل تأخیری، ملودی‌های خوانده شده از سوی خواننده را (غالباً) به‌اندازه یک رکن عروضی شعر پس از آواز خواننده تکرار می‌نماید، همراه آواز گفته می‌شود. همچنین به اجرایی که نوازنده پس از اتمام نغمات خوانده شده از سوی خواننده، به شکل تکرار جزء به جزء (جواب کلاسیک) یا اجرای تؤمن با تغییرات خلاقه (جواب میانه) یا اجرای آزاد و رها در بستر مُدال آواز خوانده شده (جواب آزاد)، به اجرای نغمات آواز می‌پردازد، جواب آواز می‌گویند (بالاند)، (۱۶: ۱۳۸۵).

منابع و مأخذ

8. Hans Ayzenk
9. Solo
10. Orchestral
11. دسته نوازندگان تکنواز- بداهه‌نواز در پرسش‌نامه یک با علامت اختصاری S/1 و دسته نوازندگان گروه‌نواز با علامت اختصاری O/1 مشخص شده‌اند. همچنین دسته نوازندگان تکنواز- بداهه‌نواز در پرسش‌نامه دو با علامت S/2 و دسته نوازندگان گروه‌نواز با علامت O/2 مشخص شده‌اند.
12. Technical-Mechanical
13. Sonores (in French)
14. Musical Expression of Phrases and Sentences
15. Stylistics
16. The Model Melodies
17. Melody Type
18. Notation

- آزاده‌فر، محمدرضا (۱۳۹۰). تفوق بستر اجتماعی بر مکتب آموزشی، نامه هنر نمایشی و موسیقی. بهار و تابستان، (۲)، ۱۲۵-۱۳۵.

- _____ (۱۳۹۱). اقتصاد در موسیقی. تهران: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات.

- اتکینسون، هیلگارد آرنست (۱۳۷۵). زمینه روان‌شناسی. ترجمه محمد تقی براهنی، تهران: رشد.

- الهی قمشه‌ای، مهدی (۱۳۷۸). صورت و معنی در هنر، فصلنامه فرهنگ. تابستان، (۱۲)، ۱۳-۱۹.

- بالانده، محمود (۱۳۸۵). بررسی گونه‌های جواب آواز در موسیقی کلاسیک ایران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه هنر.

- براندیلی، منیک (۱۳۸۶). بداهه‌نوازی، فصلنامه ماهور. پائیز، (۳۷)، ۹-۱۲.

- برنارت، لرتات (۱۳۸۶). بداهه‌پردازی: چهارده تعریف، فصلنامه ماهور. تابستان، (۳۷)، ۲۳-۲۷.

- پروین، لارنس (۱۳۸۱). روان‌شناسی شخصیت. ترجمه محمد جعفر جوادی و پروین کدیور، تهران: رسا.

- حاجی ملاعلی، علی (۱۳۹۰) از بداهه‌پردازی تا اجراء، نامه هنرها نمایشی و موسیقی. بهار و تابستان، (۲)، ۲۱-۳۸.

- خلیلی، گلناز (۱۳۸۹). تأثیر پذیری هنر بداهه‌پردازی از شخصیت نوازنده. پایان‌نامه کارشناسی، تهران: دانشگاه هنر.

- شاملو، سعید (۱۳۷۵). مکتب‌ها و نظریه‌ها در روان‌شناسی شخصیت. تهران: رشد.

- شکلتون، ویویان (۱۳۷۱). تفاوت‌های فردی. ترجمه یوسف کریمی، تهران: فاطمی.

- عناصری، جابر (۱۳۸۰). مردم‌شناسی روان‌شناسی هنر. تهران: رشد.

- کریمی، یوسف (۱۳۷۴). روان‌شناسی شخصیت. تهران: ویرایش.

- محلوجی، محمد (۱۳۷۴). هنر و هنرمند، فصلنامه رهپویه هنر. دفتر اول، پائیز، ۳۳-۴۸.

- مسعودیه، محمد تقی (۱۳۶۵). مبانی آتنوموزیکولوژی. تهران: سروش.

- نتل، برونو (۱۳۸۶). بداهه‌پردازی مفاهیم و سنت‌ها، ترجمه ناتالی چوبینه، فصلنامه ماهور. پائیز، (۳۷)، ۱۳-۲۹.

- هالند، جان ال (۱۳۷۶). حرفة مناسب شما چیست؟. ترجمه سیمین حسینیان یزدی، تهران: کمال تربیت.

- Diggles, D. (2004). **Improve for Actors**. New York: Allworth Press.
- Kenn, A. (2007). **How to Improvise a Full-Length Play**. New York: Allworth Press.